

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.2.2015 r.
COM(2014) 720 final

2014/0342 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

uchylająca decyzję Rady 77/706/EWG w sprawie ustanowienia celu wspólnotowego dla zmniejszenia zużycia pierwotnych źródeł energii w przypadku trudności w dostawach ropy naftowej i produktów ropopochodnych oraz decyzję Komisji 79/639/EWG ustanawiającą szczegółowe zasady w celu wykonania decyzji Rady 77/706/EWG

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Zgodnie z decyzją Rady 77/706/EWG, Komisja może ustanowić cel na poziomie do 10 % dla zmniejszenia zużycia produktów ropopochodnych w przypadku zakłócenia w dostawach; państwa członkowskie muszą podjąć wszelkie właściwe środki w celu zmniejszenia odpowiednio swojego zużycia. Wspomniana decyzja oraz decyzja Komisji 79/639/EWG ustanawiają skomplikowane przepisy dotyczące ograniczenia zużycia ropy naftowej w przypadku zakłócenia w dostawach. Nie zostały one nigdy zastosowane w praktyce. W szczególności Komisja nie ustaliła nigdy celu wspólnotowego dla zmniejszenia zużycia produktów ropopochodnych.

Przedmiotowe przepisy były zasadniczo zgodne z Międzynarodowym Programem Energetycznym z 1974 r., stanowiącym traktat założycielski Międzynarodowej Agencji Energetycznej (MAE), który zobowiązał państwa członkowskie MAE do wdrożenia środków ograniczenia popytu wystarczających do zmniejszenia zużycia odpowiednio o 7 lub 10 % w każdym przypadku wystąpienia ograniczenia dostaw ropy naftowej dla grupy na poziomie co najmniej 7 lub 12 %.

Zakłóceniom w dostawach ropy naftowej można zasadniczo zaradzić poprzez zwiększenie podaży (uwolnienie zasobów lub zwiększenie produkcji własnej) bądź poprzez ograniczenie popytu (środki ograniczenia popytu lub przejście na inny rodzaj paliwa). Na przestrzeni lat wzrosło znaczenie zapasów interwencyjnych, a ich uwalnianie jest obecnie powszechnie uznawane – również przez MAE – za główne narzędzie reagowania w sytuacjach kryzysowych. W przypadku zakłócenia w dostawach ropy naftowej uwolnienie zapasów interwencyjnych ropy naftowej może zastąpić brakujące ilości w sposób szybki i bez utrudniania działalności gospodarczej UE i życia jej obywateli. Ponadto zapasy interwencyjne ropy naftowej są często finansowane za pomocą opłat wnoszonych przez konsumentów, którzy słusznie oczekują, że w przypadku zakłócenia nastąpi raczej uwolnienie tego rodzaju zapasów niż ograniczenie konsumpcji.

Stosowna dyrektywa w sprawie zapasów ropy naftowej¹ została zrewidowana w 2009 r. i obowiązuje od 2013 r. Zapewnia ona wzmocnione ramy w zakresie ustanowienia i dostępności zapasów interwencyjnych ropy naftowej i określa procedury, zgodnie z którymi zapasy te mogą być wykorzystywane. Zobowiązuje ona również państwa członkowskie do wprowadzenia procedur, aby „w zależności od przewidywanych zakłóceń w zaopatrzeniu, w sposób całościowy lub nakierowany na konkretne produkty ograniczyć zużycie, m.in. przez przyznanie pierwszeństwa dostępu do produktów naftowych pewnym grupom odbiorców” (art. 20 ust. 1). Jest to ważne narzędzie przyczyniające się do realizacji ogólnego celu polityki energetycznej, jakim jest bezpieczeństwo dostaw. W związku z przyjęciem i wejściem w życie zrewidowanej dyrektywy w sprawie zapasów ropy naftowej istotne wydaje się rozwiązanie kwestii braku konieczności utrzymywania dublujących przepisów w decyzji Rady 77/706/EWG.

Na tej podstawie Komisja występuje z wnioskiem, aby Rada uchyliła decyzję Rady 77/706/EWG, a jednocześnie również decyzję Komisji 79/639/EWG.

¹ Dyrektywa Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych, Dz. U. L 265 z 9.10.2009, s. 9–23.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2014 r. kwestia stosowności uchylecia decyzji Rady została skonsultowana z grupą koordynacyjną ds. ropy naftowej i produktów ropopochodnych. Państwa członkowskie poparły inicjatywę mającą na celu uchYLECIE decyzji Rady oraz decyzji wykonawczej Komisji, które zostały przyjęte w czasie, gdy zapasy interwencyjne odgrywały mniej znaczącą rolę niż obecnie.

W ocenie skutków² dotyczącej zrewidowanej dyrektywy w sprawie zapasów ropy naftowej (dyrektywa Rady 2009/119/WE) przeanalizowano alternatywne narzędzia reagowania w sytuacjach kryzysowych (ograniczenie popytu, przejście na inny rodzaj paliwa oraz gwałtowne zwiększenie produkcji) i podkreślono ich niedoskonałości. W szczególności środki ograniczenia popytu wymagają akceptacji społecznej, która może być czasem trudna do uzyskania, i mogą również utrudniać prowadzenie działalności gospodarczej i przemysłowej oraz mobilność obywateli.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawę wniosku stanowi art. 122 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) (dawny art. 100 ust. 1 traktatu WE, a wcześniej dawny art. 103 ust. 4 traktatu EWG, na którym oparta była decyzja Rady 77/706/EWG).

W następstwie uchylecia wspomnianej wyżej decyzji, decyzja Komisji 79/639/EWG, która ustanawia szczegółowe zasady wykonania decyzji Rady 77/706/EWG, utraci swoją podstawę prawną i praktyczne zastosowanie. W celu zapewnienia pewności prawa należy również uchylić decyzję Komisji 79/639/EWG. Może tego dokonać Rada na wniosek Komisji.

² SEC(2008) 2858

Wniosek

DECYZJA RADY

uchylająca decyzję Rady 77/706/EWG w sprawie ustanowienia celu wspólnotowego dla zmniejszenia zużycia pierwotnych źródeł energii w przypadku trudności w dostawach ropy naftowej i produktów ropopochodnych oraz decyzję Komisji 79/639/EWG ustanawiającą szczegółowe zasady w celu wykonania decyzji Rady 77/706/EWG

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 122 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 7 listopada 1977 r. Rada postanowiła, w swojej decyzji 77/706/EWG³, ustalić mechanizm ustanawiania celu wspólnotowego dla zmniejszenia zużycia pierwotnych źródeł energii w przypadku trudności w dostawach ropy naftowej i produktów ropopochodnych.
- (2) Dnia 15 czerwca 1979 r. Komisja, w swojej decyzji 79/639/EWG⁴, ustanowiła szczegółowe zasady wykonania decyzji Rady 77/706/EWG.
- (3) Decyzje 77/706/EWG i 79/639/EWG ustanawiają skomplikowane procedury, które pociągają za sobą znaczne obciążenia administracyjne zarówno dla państw członkowskich, jak i Komisji, w tym różne obowiązki sprawozdawcze. Procedury te nie znalazły praktycznego zastosowania.
- (4) W przypadku zakłócenia w dostawach zapasy interwencyjne mogą szybko i skutecznie zastąpić brakujące ilości, bez utrudniania działalności gospodarczej i mobilności. W związku z powyższym zapasy interwencyjne są obecnie uznawane za główne narzędzie reagowania na zakłócenia w dostawach ropy naftowej.
- (5) Ponadto dyrektywa Rady 2009/119/WE ustanawia wzmocnione ramy w zakresie zapasów interwencyjnych, zapewniając ich dostępność i fizyczny dostęp do nich oraz określając procedury dotyczące ich wykorzystania.
- (6) Dyrektywa 2009/119/WE⁵ zobowiązuje również państwa członkowskie do wprowadzenia procedur, aby w sposób całościowy lub nakierowany na konkretne produkty ograniczyć zużycie, m.in. przez przyznanie pierwszeństwa dostępu do produktów naftowych pewnym grupom odbiorców.

³ Decyzja Rady 77/706/EWG z dnia 7 listopada 1977 r. w sprawie ustanowienia celu wspólnotowego dla zmniejszenia zużycia pierwotnych źródeł energii w przypadku trudności w dostawach ropy naftowej i produktów ropopochodnych (Dz.U. L 292 z 16.11.1977, s. 9).

⁴ Decyzja Komisji 79/639/EWG z dnia 15 czerwca 1979 r. ustanawiająca szczegółowe zasady w celu wykonania decyzji Rady 77/706/EWG (Dz.U. L 183 z 19.7.1979, s. 1).

⁵ Dyrektywa Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładająca na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. U. L 265 z 9.10.2009, s. 9).

- (7) W ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej Komisja dokonuje systematycznego przeglądu prawodawstwa unijnego w celu zidentyfikowania możliwości uproszczenia przepisów i zmniejszenia obciążeń regulacyjnych.
- (8) W następstwie uchylenia decyzji 77/706/EWG, decyzja Komisji 79/639/EWG, która ustanawia szczegółowe zasady wykonania decyzji Rady 77/706/EWG, stanie się nieaktualna i również powinna zostać uchylona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Uchyla się decyzje 77/706/EWG i 79/639/EWG.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*